

Βρισκόμαστε σε μια πολύ κρίσιμη καμπή για την εφαρμογή του 3ου μνημονίου λίγους μήνες μετά τις εκλογές του Σεπτέμβρη. Αυτή την στιγμή καλούμαστε να δράσουμε μέσα σε ένα πολιτικά συμπιεσμένο χρόνο όπου τα μέτωπα που ανοίγονται μπροστά μας διαδέχονται το ένα με το άλλο με αστραπαία ταχύτητα και με παράλληλο τρόπο. Αν μπορούμε με κάποιο τρόπο να αναλύσουμε σε ποια επίδικα αποκρυσταλλώνεται πιο εμφατικά το βάθος και η ποιότητα της επίθεσης στα λαϊκά στρώματα και ειδικά στην νεολαία, αυτό θα ήταν το νέο ασφαλιστικό, η επίθεση στην παιδεία, ιδιαίτερα με αιχμή το νόμο Φίλη και το προσφυγικό ζήτημα. Άλλωστε, τοποθετούμαστε σε μια χρονική στιγμή κομβική και

ιδιαίτερα κρίσιμη για την εξέλιξή μιας σειράς κινητοποιήσεων που έχουν ξεπηδήσει τόσο σε ευρύτερο επίπεδο (ασφαλιστικό-απεργίες, προσφυγικό-αντιπολεμικό) αλλά και σε επίπεδο σχολών, ιδρυμάτων και φοιτητικών κινητοποιήσεων (προγράμματα σπουδών, εθνικός διάλογος για την παιδεία-νόμος Φίλη και αναδιάρθρωση στις σχολές). **Τα σχήματα της ΕΑΑΚ οφείλουν να δώσουν ξεκάθαρες απαντήσεις απέναντι στις προκλήσεις και τα επίδικα της περιόδου.**

Προσφυγικό

Οι υπεριαλιστικές επεμβάσεις και η ευρύτερη αποσταθεροποίηση στο χώρο της Μέσης Ανατολής, έχουν οδηγήσει στο αιματοκύλισμα των λαών, σε τεράστιες μετακινήσεις πληθυσμών και το ξερίζωμα χιλιάδων ανθρώπων από τη χώρα τους. Η εγκληματική πολιτική της Ε.Ε. και του ΝΑΤΟ αποκρυσταλλώνεται στα πολύνεκρα ναυάγια στο Αιγαίο και στους υπερυψωμένους φράχτες στα σύνορα της "Ευρώπης των λαών και της αλληλεγγύης". Η ΕΕ και οι κυβερνήσεις των χωρών της ακολουθούν απέναντι στους πρόσφυγες όλο και πιο εχθρικές, συντηρητικές πολιτικές εξυπηρετώντας τα συμφέροντα των οικονομικά ισχυρών. Οι αποφάσεις για κατασχέσεις χρημάτων και προσωπικών ειδών των προσφύγων, το μαρκάρισμα στις πόρτες των σπιτιών όπου κατοικούν πρόσφυγες, οι αποφάσεις για μαζικές απελάσεις δεν αποτελούν τίποτα άλλο παρά αυταρχικά μέτρα στο όνομα μιας δήθεν "ασφάλειας" από τους "ξένους" παραπέμποντας στις πιο σκοτεινές περιόδους της ανθρώπινης ιστορίας. Οι ξενοφοβικές και ρατσιστικές πολιτικές των κυβερνήσεων συμπληρώνονται και από τις επιθέσεις νεοναζιστικών ομάδων στους πρόσφυγες σε μια σειρά χωρών. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ ευθυγραμμίζεται με αυτές τις εγκληματικές πολιτικές με τα νατοϊκά πλοία να αρμενίζουν στο Αιγαίο, μετά την πρόσφατη συμφωνία Ε.Ε.-Τουρκίας.

Όλα αυτά δηλαδή στη βάση της σκληρής λογικής ενός ερμητικά κλειστού φρουρίου που επιτρέπει στοχευμένα τη διέλευση στη ευρωπαϊκή γη πολύ μικρού αριθμού διωκόμενων από εμπόλεμες χώρες της Αφρικής και της Ασίας, στη λογική της άμεσης ενσωμάτωσής τους στο φθηνό εργατικό, ελαστικά εργαζόμενο και πλήρως εκμεταλλεύσιμο δυναμικό των χωρών της ΕΕ, ενώ το υπόλοιπο το αφήνει στη μοίρα του. Αυτό τον στόχο εξυπηρετούν οι κεντρικά σχεδιαζόμενες ευρωπαϊκές πολιτικές για: (α) σαφή διάκριση ανάμεσα σε πρόσφυγες και μετανάστες, (β) ενδυνάμωση της Frontex και των δυνάμεων αποτροπής της θαλάσσιας μετακίνησης και στρατιωτικοποίηση των θαλάσσιων συνόρων τόσο στο Αιγαίο όσο και ευρύτερα στη Μεσόγειο, (γ) δημιουργία hotspots στα νησιά του Αιγαίου και αλλού για έναν διοικητικά αποτελεσματικό διαχωρισμό μεταξύ των προσφύγων και μεταναστών, με τους δεύτερους να απελαύνονται με ταχείες διαδικασίες και (δ) ανάθεση ρόλου χωροφύλακα στο ΝΑΤΟ με την αποστολή στο Αιγαίο για την ενίσχυση των πολιτικών αποτροπής και αποθάρρυνσης της διέλευσης των θαλάσσιων οδών του Αιγαίου. Η κίνησή μας στο προσφυγικό ζήτημα πρέπει να είναι πολυεπίπεδη.

Στον αντίποδα της παραπάνω κατάστασης εργατικά σωματεία, φοιτητικοί σύλλογοι, συλλογικότητες περιοχών αλλά και πολλοί αλληλέγγυοι έχουν εκφράσει έμπρακτα την ταξική αλληλεγγύη τους στους

πρόσφυγες που καταφτάνουν στη χώρα. Το ελπιδοφόρο κίνημα αλληλεγγύης που έχει αναπτυχθεί πρέπει να συνεχίσει με αμείωτη ένταση σε ρήξη με λογικές φιλανθρωπίας (βλ. ΜΚΟ, κινήσεις νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ), με κατεύθυνση μπολιάσματος με αντιπολεμικό-αντιμπεριαλιστικό στίγμα και κατάδειξης των ενόχων κυβέρνησης- ΕΕ-ΝΑΤΟ για τον πόλεμο στην Συρία και το προσφυγικό ζήτημα. Ένα κίνημα που να συντονίζει και θα ενοποιεί τις δομές αλληλεγγύης με απεύθυνση στο ίδιο τον κόσμο του κινήματος, θα εμπλέκει εργατικά σωματεία, φοιτητικούς συλλόγους, εργατικές λέσχες συλλογικότητες και κοινωνικούς φορείς και θα συγκρούεται ιδεολογικά και έμπρακτα με τις φασιστικές φωνές που προσπαθούν να βρουν πάτημα σε τέτοιες στιγμές. Στην κατεύθυνση αυτή απαιτούμε καμία συμμετοχή της ελληνικής κυβέρνησης στον πόλεμο, αποδέσμευση από το ΝΑΤΟ και άμεση και πλήρη κάλυψη των αναγκών και των δικαιωμάτων των προσφύγων σε ασφαλή και αξιοπρεπή διαμονή και διέλευση. Κοινός αγώνας ντόπιων και μεταναστών με τα συμφέροντα των πληττόμενων μπροστά για ζωή και ελευθερία.

Ασφαλιστικό

Με τον νέο νόμο για το ασφαλιστικό, η αστική κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, έρχεται να ολοκληρώσει τη δουλειά που ξεκίνησαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Το νέο ασφαλιστικό, αποτελεί ποιοτική τομή για την αστική στρατηγική απέναντι στα εργατικά και λαϊκά συμφέροντα. **Αλλάζει πλήρως το χαρακτήρα της ασφάλισης, καθώς μιλάμε για την μετατροπή του όποιου αναδιανεμητικού χαρακτήρα της σε ανταποδοτική και ατομική υπόθεση του κάθε εργαζομένου.** Αποτελεί την πλήρη θεσμική κατοχύρωση και επισφράγιση σε βάθος δεκαετιών των ελαστικών μορφών εργασίας που ξεπήδησαν και εξαπλώθηκαν μέσα στην κρίση και την διάλυση των ασφαλιστικών ταμείων και συνολικά της κοινωνικής ασφάλισης στο βαμό εξυπηρέτησης του χρέους. **Η επίθεση αυτή συμπληρώνει το εργασιακό τοπίο που αντιμετωπίζει κάθε νεολαίος και αυριανός εργαζόμενος, αυτό της ανασφάλιστης εργασίας, της ημιαπασχόλησης, της εργασιακής ευελιξίας, του κοινωνικού επιβιωτισμού, της ανύπαρκτης προστασίας από τον εργοδότη και της δυνατότητας προάσπισης δικαιωμάτων, του εξοβελισμού από τις κρατικές δομές και την υγεία, την εξώθηση στην αυτασφάλιση.** Σε αυτή την κατεύθυνση η υπέρογκη αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών σε συνδυασμό με τα υψηλά ποσοστά ανεργίας που υπάρχουν στην νεολαία έχουν ως αποτέλεσμα τον αποκλεισμό μια σειράς αποφοίτων από το επάγγελμα (βλ. δικηγόροι, μηχανολόγοι, οικονομολόγοι).

Απέναντι στην παραπάνω οξυμένη επίθεση, οι κοινωνικές αντιστάσεις που αναπτύχθηκαν δείχνουν ότι οι λαϊκές προσδοκίες παραμένουν ζωντανές και ανεκπλήρωτες, παρά την απο κοινού προσπάθεια κυβέρνησης, ΕΕ και μνημονιακού προσωπικού να τις φιμώσουν. Οι μεγάλες απεργίες και κινητοποιήσεις που ξέσπασαν φαίνεται να αποκλιμακώνονται. **Παρά την κάμψη που παρατηρείται στις κινητοποιήσεις ενάντια στο νομοσχέδιο, με μεγάλες ευθύνες των υποταγμένων συνδικαλιστικών γραφειοκρατείων των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ καθώς και της στάσης αποκλιμάκωσης και αναδίπλωσης του ΠΑΜΕ, αλλά και της ηγεμονίας της λογικής που εκφράζει συμφέροντα των πιο προνομιούχων κομματιών σε επιμέρους κλάδους που έβγαλαν κινητοποιήσεις (βλ. ΔΣΑ, ΤΕΕ)** μιλάμε για έναν αγώνα που πρέπει να ιεραρχηθεί και για την σημασία του αυτή καθ' αυτή ως επίθεση στα δικαιώματα του κόσμου της εργασίας άμεσα, αλλά και ως προς την κρισιμότητα του για να περάσει η κυβέρνηση το τεστ αξιολόγησης και επομένως για την εφαρμογή του Ζου μνημονίου.

Εκπαιδευτική Αναδιάρθρωση -Ν/Σ Φίλη

Στην κατεύθυνση διάλυσης της προοπτικής αποφοίτου και νεολαίου προωθείται και βαθαίνει από τη εκπαιδευτική αναδιάρθρωση. Σε αυτό το πλαίσιο η εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, με το νομοσχέδιο Φίλη, θα έρθει να κλειδώσει αντιδραστικές τομές που επιχείρησε ο ν. Διαμαντοπούλου και λίγο ή πολύ έχουν εμπεδωθεί σε μια σειρά σχολές και ιδρύματα. **Αναδιαρθρώσεις στις σχέσεις σχολής τμήματος, νέος χάρτης συγχωνεύσεων και κατακερματισμού σχολών και γνωστικών αντικειμένων (σχέδιο**

Αθηνά II), αποστοίχιση των επαγγελματικών δικαιωμάτων από το πτυχίο (βλ. διδακτική επάρκεια), νέος τρόπος ένταξης στη τριτοβάθμια, επαναφορά με πιο επιτακτικούς όρους της δια βίου μάθησης (2ετή προγράμματα επανακατάρτισης) είναι κατευθύνσεις που ήδη υλοποιούνται και θα ενταθούν το επόμενο διάστημα για να εναρμονίσουν πτυχία και τις σχολές με τις νέες απαιτήσεις και τα νέα δεδομένα στη σφαίρα της παραγωγής παγιώνοντας το νέο μοντέλο εργαζομένου και τις νέες ελαστικές εργασιακές σχέσεις στο πανεπιστήμιο. Ταυτόχρονα η υποχρηματοδότηση των ιδρυμάτων πιέζει ήδη ασφυκτικά το καθηγητικό σώμα και τις πρυτανείες να επιταχύνουν την εφαρμογή των αναδιαρθρώσεων και να ευθυγραμμιστούν γρηγορότερα με τα πορίσματα των αξιολογήσεων και τις δυνατότητες αύξησης της ανταγωνιστικότητας τομέων και τμημάτων, ποντάροντας την επιβίωσή τους (αύξηση και προσέλκυση κονδυλίων για έρευνα) μέσα από τη μεταφορά των αδιεξόδων της κρίσης στις πλάτες του φοιτητικού σώματος.

Παράλληλα στη διαδικασία αυτοχρηματοδότησης των ιδρυμάτων και των σχολών εντείνεται η όσμωση των πανεπιστημίων με τον επιχειρηματικό κόσμο και ανοίγει ο δρόμος για περαιτέρω σύνδεση της έρευνας με τις επιχειρήσεις. Σε όλα αυτά δεν ξεχνάμε τις δεσμεύσεις της κυβέρνησης για την εκπαίδευση με τη βούλα του Ζου μνημονίου και της εργαλειοθήκης του ΟΟΣΑ και άρα αναμένουμε ότι σε αυτή την κατεύθυνση θα εξειδικευτεί ο νόμος Φίλη, ο οποίος θα διαμορφωθεί μέσα από τη διαδικασία του Εθνικού Διαλόγου για την παιδεία που βρίσκεται σε εξέλιξη και έχει βγάλει ήδη τα πρώτα πορίσματα. Αυτός ο “διάλογος” είναι προσχηματικός, στημένος ώστε να νομιμοποιήσει τα αναδιαρθρωτικά του πορίσματα. Εξαρχής ναρκοθετημένος από το νόμο Διαμαντοπούλου και τις επιταγές του Ζου μνημονίου, αλλά και λόγω της ίδιας του της σύνθεσης.

Η απάντηση του φοιτητικού κινήματος

Απέναντι σε αυτή την επίθεση η νεολαία, κομμάτι της οποίας είναι οι φοιτητές, **πρέπει να βγει μαζικά στο δρόμο στην βάση της συνολικής απουσίας προοπτικής παλεύοντας τα δικαιώματά της σε παιδεία-εργασία- κοινωνική ασφάλιση.** Στόχος είναι δηλαδή να συνδεθούν οι αναδιαρθρώσεις στην εκπαίδευση με το εργασιακό τοπίο και τον κόλαφο της ανεργίας συγκροτώντας την νεολαία πίσω από έναν ανυποχώρητο αγώνα για την προοπτική και το μέλλον της. Η συμμετοχή της νεολαίας στον αγώνα ενάντια στο ασφαλιστικό είναι ποιοτικός δείκτης της δυνατότητας συγκρότησης νικηφόρου φοιτητικού κινήματος και σε αυτή την κατεύθυνση πρέπει να εργαστούμε μέσα στους συλλόγους με στόχο να μην περάσει. Οι κινητοποιήσεις και η παρέμβασή μας τόσο για το ασφαλιστικό όσο και για το νομοσχέδιο Φίλη πρέπει να συγκροτεί όρους και να διαμορφώνει προϋποθέσεις στους φοιτητικούς συλλόγους, να μετασχηματίζει τα μπλοκ που μέσα στις σχολές παλεύουν για το πρόγραμμα σπουδών και επιμέρους αναδιαρθρώσεις και στοιχίζονται σε κινητοποιήσεις για την εργασιακή τους προοπτική σε πολιτικά μπλοκ που συστρατεύονται μαζί με τις υπόλοιπες μερίδες της πληττόμενης κοινωνικής πλειοψηφίας έξω από το πανεπιστήμιο και θα σηκώνει ανάστημα απέναντι στα κεντρικά πολιτικά διακυβεύματα έχοντας αποσταθεροποιητικό ρόλο στην συγκυρία, προτάσσοντας αιτήματα που θα συγκροτούν αντικειμενικά τον αντίποδα στις επιχειρούμενες αναδιαρθρώσεις και θα δίνουν όραμα στην γενιά μας.

Παλεύουμε για ένα φοιτητικό κίνημα κόντρα και ενάντια στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και σε κάθε κυβέρνηση που ψηφίζει μνημόνια και υλοποιεί αστική πολιτική. Ένα φοιτητικό κίνημα πρωτοπόρο και συμπορευόμενο με το εργατικό λαϊκό κίνημα για την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής μέσα και έξω από το πανεπιστήμιο, για έναν άλλο δρόμο χωρίς ΕΕ, χρέος, μνημόνια, ευρώ. Ένα φοιτητικό κίνημα αντισυνδιαχειριστικό, κόντρα σε κάθε διάλογο και συνδιαλλάγη με μέλη ΔΕΠ, υπουργείο, κυβέρνηση, που θα στοχεύει στην μαχητική επιθετική διεκδίκηση των αιτημάτων του και αντιαναδιαρθρωτικό με στόχο το μπλοκάρισμα της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης και την συνολική ανατροπή του ν. Διαμαντοπούλο, της συνθήκης της

Μπολόνια και του ΚΕΧΑΕ.

Με βάση τα παραπάνω θα κινηθούμε σε μια διαδικασία αναζωπύρωσης των συλλογικών διαδικασιών με γενικές συνελεύσεις, σε μια κατεύθυνση κινητοποιήσεων για το προσφυγικό μεταναστευτικό ζήτημα. Στις αρχές Απρίλη διερευνούμε την δυνατότητα κινηματικής επανεμφάνισης της νεολαίας μαζί με τον κόσμο της εργασίας, ενάντια στο ασφαλιστικό αλλά και στις επιμέρους κατευθύνσεις τις εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης. Σε λογική κλιμάκωσης ενόψει της 48ωρης απεργίας, θέλουμε το φοιτητικό κίνημα **να βγει μαζικά στο δρόμο με γενικές συνελεύσεις παντού και κλειστές σχολές**. Σε αυτές τις απεργίες το φοιτητικό κίνημα πρέπει **να συμμετέχει με ενιαία προσυγκέντρωση των φοιτητικών συλλόγων** μακριά από την προσυγκέντρωση των υποταγμένων συνδικαλιστικών γραφειοκρατειών των ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ. **Επιδιώκουμε ενιαία πορεία με όλα τα σωματεία και τους εργαζόμενους που απεργούν περιθωριοποιώντας τις συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες ΓΣΣΕ-ΑΔΕΔΥ.**

Μετωπική Πολιτική Συνεργασία των δυνάμεων του φοιτητικού κινήματος και η κατεύθυνση των ΕΑΑΚ

Αντιλαμβανόμενοι, την ανάγκη μεγαλύτερης συσπείρωσης δυνάμεων σε μια περίοδο μάλιστα που η σκιαγράφηση ενός πολιτικού και κινηματικού σχεδίου, κοινωνικά γειωμένου και αποδεκτού, φαντάζει δύσκολο έργο σαν Ε.Α.Α.Κ. απευθύνουμε κάλεσμα αγωνιστικής κοινής δράσης και πολιτικής συνεργασίας σε κάθε δύναμη του κινήματος και της μαχόμενης αριστεράς. Επιδιώκουμε, την ενίσχυση της κινηματικής συνεργασίας μπροστά στα επίδικα που γεννιούνται μπροστά μας, ώστε να χτιστούν ανώτεροι πολιτικοί δεσμοί με τα εκάστοτε ρεύματα αναζήτησης (οργανωμένα ή ανένταχτα). **Στην ΕΑΑΚ δεν αντιστοιχεί τίποτα λιγότερο και τίποτα περισσότερο από το να αποτελέσει σημείο συνάντησης και πόλο έλξης όλης της ριζοσπαστικής αμφισβήτησης εντός του φοιτητικού κινήματος.** Οι κοινές κινηματικές πρακτικές και η υγιής πολιτική ζύμωση και ώσμωση των διαφορετικών αντιλήψεων, μπορούν να μετουσιωθούν σε εμβάθυνση των συναγωνιστικών σχέσεων και να βοηθήσουν στην σκιαγράφηση των αναγκαίων δομών και του πολιτικού περιεχομένου για την αναπτέρωση των κινηματικών διεργασιών μέσα στους συλλόγους.

Αντιλαμβανόμαστε ότι η επιτυχία της πρότασης κινηματικής και πολιτικής συνεργασίας κρίνεται πρώτα απ' όλα στην κοινή μας δράση στους φοιτητικούς συλλόγους και στο δρόμο και στη συνολικότερη προσπάθεια ανασυγκρότησης του φοιτητικού και σπουδαστικού κινήματος αλλά και στο αναγκαίο πολιτικό περιεχόμενο στο οποίο εμείς θα επιδιώξουμε πολιτική συμφωνία με αυτές τις δυνάμεις. Πολιτική συμφωνία πάνω στα εξής: **Η κρίση είναι δομική και δεν υπάρχει λύση για τους εργαζόμενους και τη νεολαία εντός συστήματος. Ηττήθηκε η πολιτική στρατηγική του ΣΥΡΙΖΑ, όμως υπάρχουν δυνατότητες στην περίοδο για συνολική ρήξη με ΕΕ, ευρώ, χρέος, μνημόνια.** Απαιτείται το αναγκαίο φοιτητικό κίνημα και η συμπόρευσή του με το εργατικό και το ευρύτερο λαϊκό κίνημα **με τα χαρακτηριστικά και τους στόχους που περιγράψαμε παραπάνω**. Τέλος καθοριστική είναι η συστράτευση της ΕΑΑΚ, των δυνάμεων και των ανένταχτων αγωνιστών για κοινό αγώνα για την ανασυγκρότηση των συλλόγων και την επανεμφάνιση του φοιτητικού κινήματος που θα παλέψει **για τις ανάγκες και τα δικαιώματα της γενιάς μας**.

Η παραπάνω διαδικασία θα πρέπει να γίνει **με ειλικρινή και συντροφική πολιτική κουβέντα και διαπάλη, χωρίς να υποκρύπτει τις πολιτικές διαφωνίες αλλά στοχεύοντας στην βαθύτερη πολιτική σύγκλιση**. Στη λογική αυτή προβαίνουμε σε ανοιχτό κάλεσμα στις μαχόμενες δυνάμεις του φοιτητικού κινήματος και συγκεκριμένα στην APEN και στο ΑΡΔΙΝ σε κοινές πολιτικές συζητήσεις βάσης. Σε αυτές θα αποτιμηθεί η κοινή πολιτική και κινηματική συμπόρευση και η αποτελεσματικότητα της πολιτικής συνεργασίας καθώς και η διερεύνηση της δυνατότητας εκλογικής συνεργασίας. **Όλος αυτός ο διάλογος θα εκτιμηθεί και θα αποτιμηθεί στο διήμερο πριν το Πάσχα όπου τα σχήματα της ΕΑΑΚ θα καταλήξουν γι' αυτά τα ζητήματα με ενιαίο και πανελλαδικό τρόπο.**

ΕΑΑΚ ΣΕ ΑΕΙ-ΤΕΙ